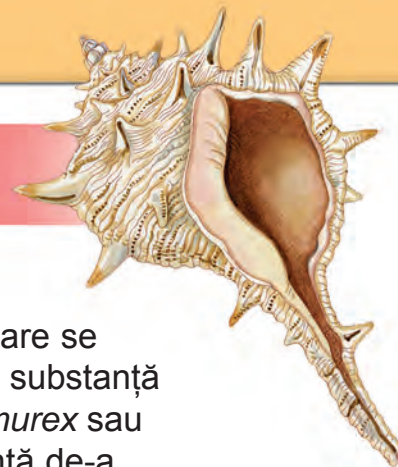
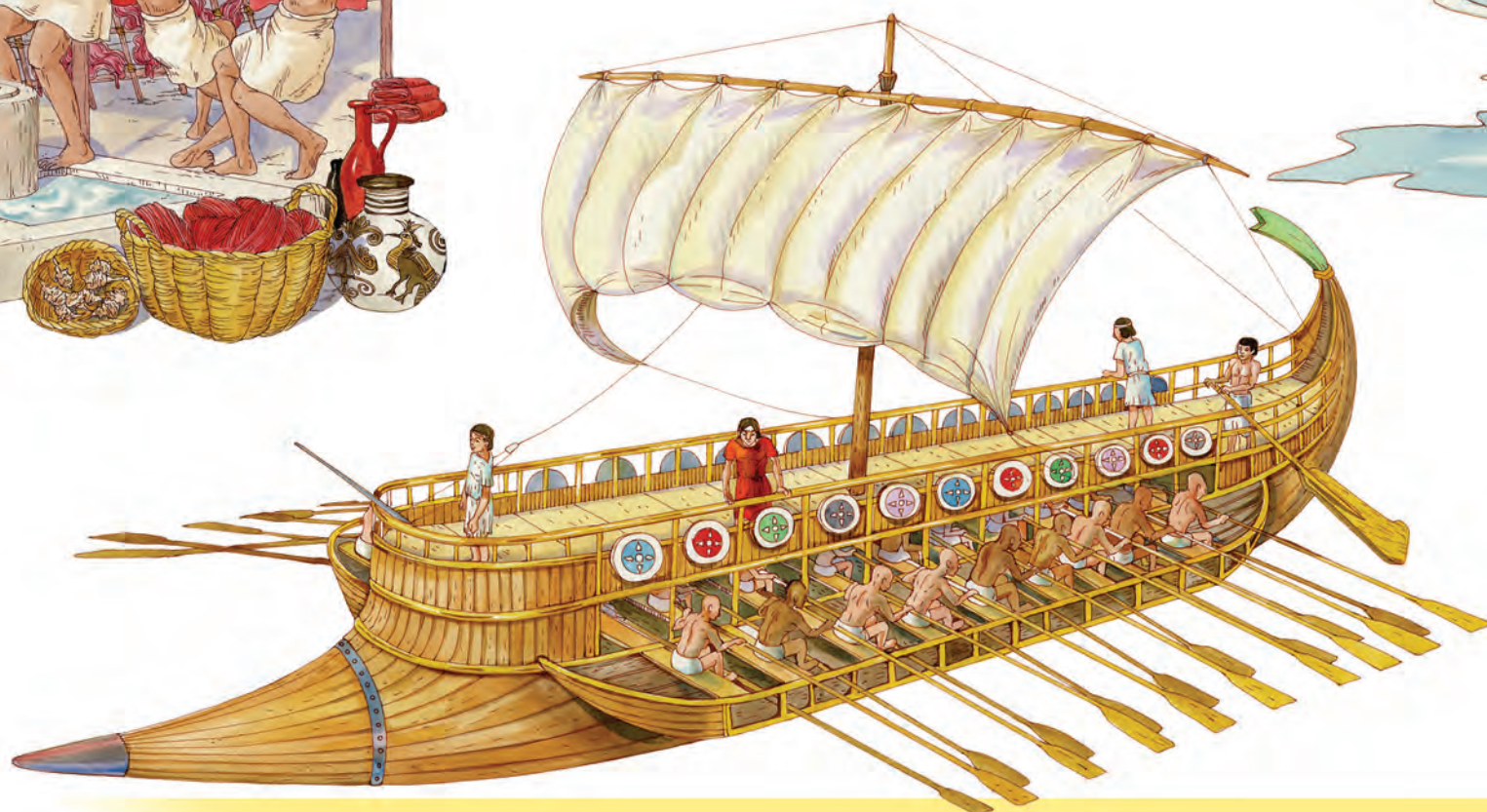
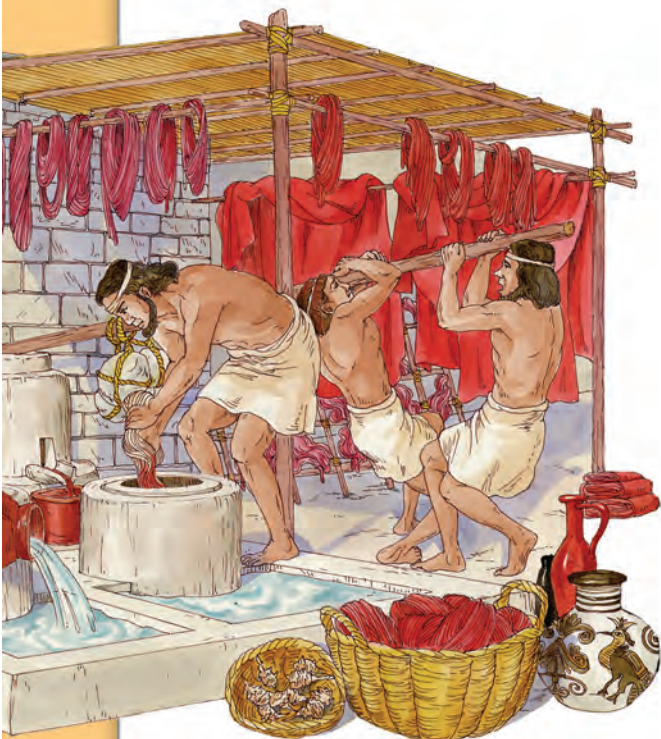

Ce era purpura?

Purpura este un pigment roșu-închis, care se folosea la vopsirea țesăturilor. Această substanță se extrăgea din niște moluște numite *murex* sau melci-de-purpură, întâlnite din abundență de-a lungul coastelor Feniciei. Pentru a obține vopseaua, melcii se curățau de cochilii și se puneau la macerat în apă sărată, într-un vas mare, în care erau apoi scufundate țesăturile. Puse la uscat, țesăturile căpătau o culoare purpurie.

Cum erau navele lor?

Fenicienii erau mari constructori de nave și au descoperit soluții importante pentru a-și face ambarcațiunile mai stabile și mai rapide. Carena era construită pornind de la un trunchi de mari dimensiuni, utilizat pe post de chilă, capabil să asigure rezistența vasului și forța de penetrare a valurilor, în vreme ce două vâsle de la pupa serveau drept cârmă. Fiecare ambarcațiune era prevăzută cu o velă dreptunghiulară, însă un efort considerabil era depus și de vâslași. Navele destinate transportului de mărfuri erau pântecoase și puteau ajunge la 30 de metri lungime. Cele de război erau mai joase și foarte rapide, cu câte două rânduri de vâsle pe fiecare latură și un pinten puternic pentru a străpunge coca navelor inamice.

FENICIENII

Pendant
din sticlă

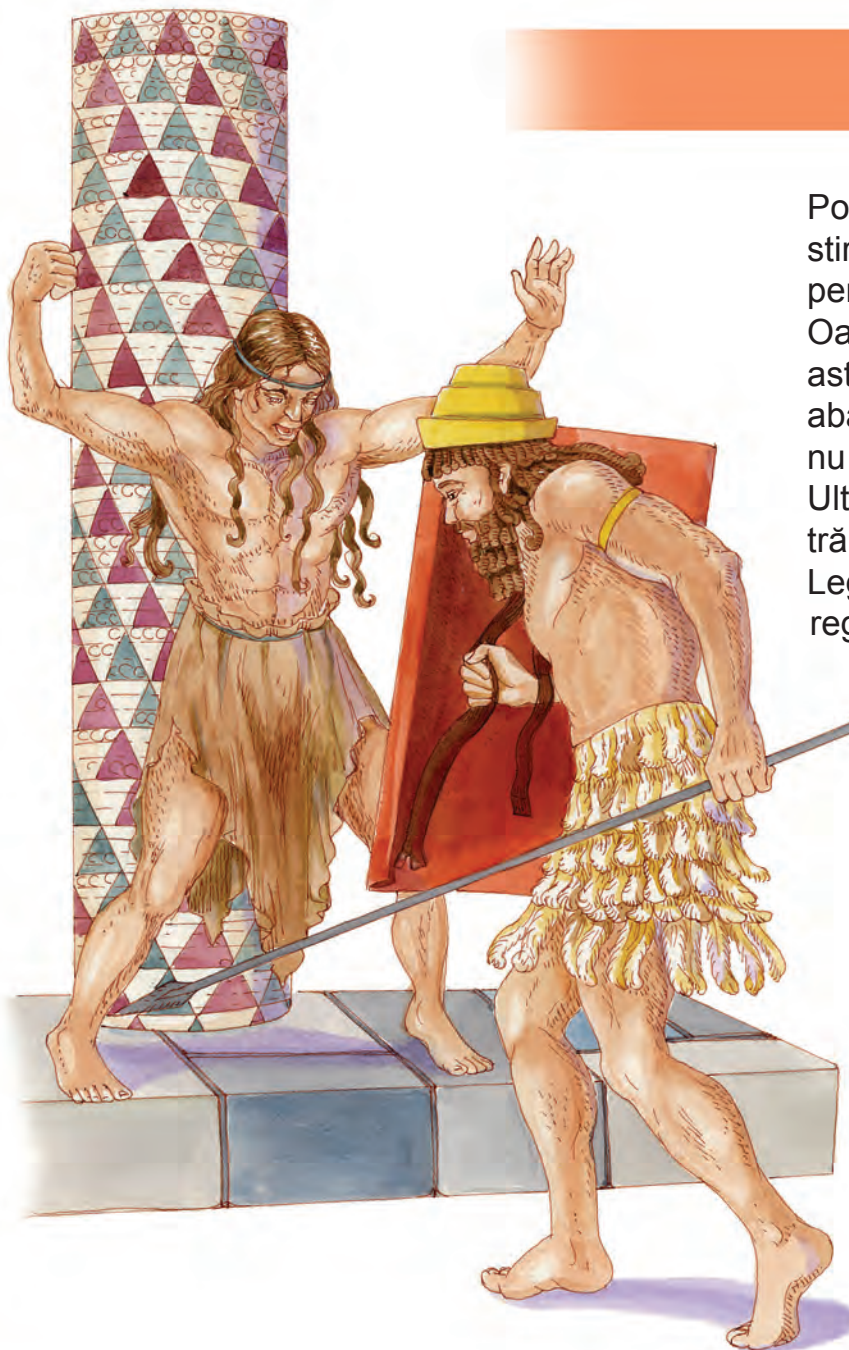

Care erau orașele lor?

Fenicienii trăiau pe o fâșie îngustă de pământ cu ieșire în estul Mării Mediterane. Orașele erau răspândite de-a lungul coastei și nu se constituiau într-un singur stat; dimpotrivă, fiecare era independent și suveran. Cele mai importante erau Byblos, Tir și Sidon, din porturile cărora navele porneau către diverse destinații din Mediterană și dincolo de Coloanele lui Hercule. Comerțul maritim reprezenta principala sursă de bogăție pentru acești marinari experimentați, care au întemeiat colonii în Sicilia, Spania și Tunisia. Fenicienii nu erau însă doar comercianți și navigatori; lor li se datorează elaborarea primului alfabet. Chiar dacă nu au fost poate singurii inventatori ai acestui tip de scriere, un lucru este cert: călătoriile lor au contribuit la răspândirea alfabetului fenician în tot bazinul Mediteranei.

Care erau zeitățile egiptene?

Numeroasele zeități egiptene erau obiect de devoțiune și de cult. Cea mai veche divinitate era Atum (Ra), zeul soarelui, din care se trăgeau Geb, zeul pământului, și Nut, zeița cerului. Din pânțelele lui Nut au luat naștere Isis, Osiris, Seth și Nephthys. Osiris a venit pe lume purtând o coroană pe cap, asemenea unui rege, în vreme ce Isis, sora și soția lui, reprezenta pământul fertil scaldat de fluviul Nil. Fiul lor, Horus, cel cu cap de șoim, a răzbunat moartea tatălui său, învingându-l pe maleficul Seth.

Cine era Ghilgameș?

Potrivit străvechilor mituri mesopotamiene, stirpea oamenilor a fost creată de Zeița-Mamă pentru a sluji interesele zeilor.

Oamenii s-au dovedit însă nerecunoscători, astfel încât zeii au hotărât să îi extermine, abătând asupra lor un potop cumplit, din care nu au scăpat decât un bărbat și o femeie. Ulterior, urmașii acestora au început să trăiască laolaltă cu zeii.

Legenda spune că rodul iubirii dintre o zeiță și regele orașului Uruk a fost chiar Ghilgameș, un

muritor cu puteri nemaivăzute, care l-a înfrânt pe eroul Enkidu.

Din teribila încheștare nu a ieșit

însă un învingător, ci s-a născut o mare prietenie. Cei doi au realizat fapte legendare, până când Enkidu s-a îmbolnăvit și a murit. Ghilgameș a vegheat trupul prietenului său până și-a dat seama că și pe el îl aștepta aceeași soartă tristă. Incapabil să se resemneze în fața acestui destin, a pornit să străbată lumea în căutarea secretului vieții eterne. Negăsind ceea ce căuta, a acceptat să sfârșească asemenea tuturor oamenilor, dar numele și faima sa au dăinuit peste veacuri.

ZEITĂȚILE LUMII ANTICE

Anubis, zeul cu cap de șacal, veghea asupra înmormântărilor și ghida spiritele morților în lumea de dincolo.

Cine trăia pe Muntele Olimp?

Muntele Olimp era locul unde trăiau numeroasele zeițe grecești. Aceste făpturi nemuritoare aveau în comun cu oamenii nu doar aspectul fizic, ci și viciile și virtuțile. Puterile lor erau impresionante, însă trebuiau să se supună voinței Sorții, care controla destinul oamenilor și zeilor deopotrivă.

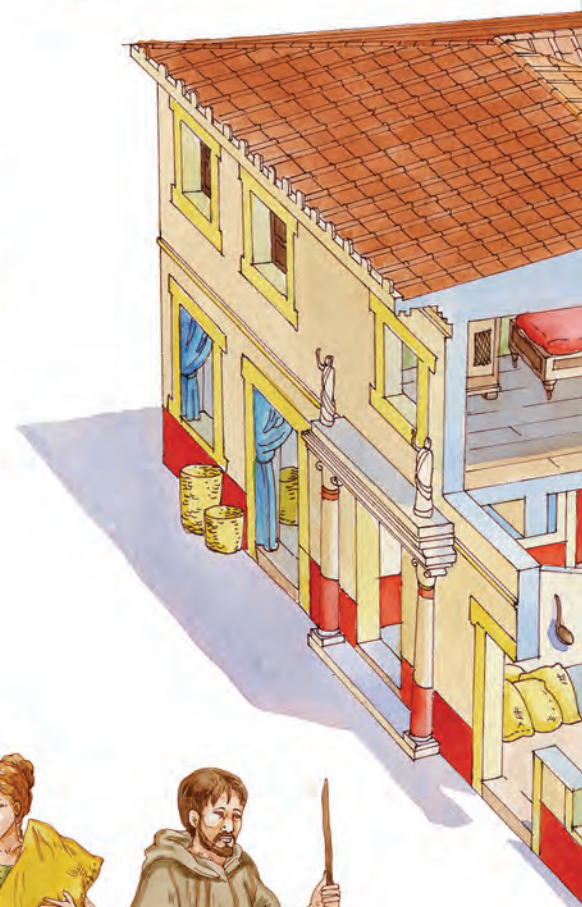
Regele Olimpului era Zeus, stăpânul cerului și tatăl celorlalți zei. În jurul lui stăteau Hera, soția sa, Atena, zeița înțelepciunii, Poseidon, zeul mării, Apollo, Ares, Artemis, Afrodita și multe alte divinități.

Cine erau patricienii?

Clasa socială care domina societatea romană era cea a *patricienilor*. Din acest grup de privilegiați făceau parte doar descendenții fondatorilor orașului. Mulți dintre ei erau proprietari de pământuri și, inițial, singurii cetățeni care puteau face parte din Senat. *Plebeii* erau cei care lucrau pentru familiile patriciene, ocupându-se de cultivarea pământurilor acestora, în schimbul protecției. Acești cetățeni erau liberi, dar nu se bucurau de drepturi civile depline, chiar dacă unii reușiseră să se îmbogățească.

Cine erau sclavii și libertii?

Sclavii erau de obicei prizonieri de război care puteau fi cumpărați și vânduți. Chiar și unii plebei puteau deveni sclavi dacă nu își plăteau datoriile, fiind considerați proprietatea creditorilor lor. Acești oameni nu aveau niciun drept și erau siliți să facă munci umile și obositoare. Unii dintre ei slujeau în casele stăpânilor și puteau să fie eliberați din sclavie drept mulțumire pentru serviciile aduse, devenind oameni liberi.

RĂSPÂNDIREA CREȘTINISMULUI

Ce erau catacombele?

Creștinii nu permiteau incinerarea morților, ci îi îngropau în locuri secrete, numite *catacombe*. Aceste străvechi situri funerare erau săpate sub pământ, în locuri ferite, și se constituiau din numeroase celule mici, legate între ele printr-un labirint de galerii. Aceste cimitire au reprezentat totodată locuri secrete de întâlnire și rugăciune în timpul lungilor perioade de persecuție a creștinilor impuse de diverși împărați romani. Săpăturile arheologice efectuate în catacombe ne-au dezvăluit multe informații privind organizarea primelor comunități creștine.

